

*Jueus i culpables: construcció i persistència
d'una imatge impura*

Conferència a càrrec de Joan Francesc Mira

Dijous 24 de febrer a les 19:30h

De pobles perseguits n'hi ha hagut molts, al llarg de la història. De pobles massacrats, o víctimes d'algun intent d'extermini, també. De pobles segregats, expulsats del tracte social i assenyalats com a impurs, també, però no tants. De pobles que hagen hagut de patir tot això junt, durant més de vint segles, i que hagen mantingut una resistència constant, ja en deu haver ben pocs. El poble jueu és un d'aquests pocs, i amb un itinerari històric absolutament únic. Definit com a culpable i condemnat, des dels primers segles del cristianisme, sota una acusació de deïcidi i de duresa de cor, que esdevingué estigma d'impuresa: ser jueu, era estar contaminat, era posseir una naturalesa maligna. Una imatge d'origen religiós, que es barrejà amb connotacions racials i psicològiques: el jueu és dolent, és perillós, és una amenaça, és moralment sospitos, ...és un ésser inferior. Per tant, si cal, suprimible. Que el jueu pugui ser alhora intel·ligent, ric, influent, i resistent en la seua identitat impura, és prova d'alguna habilitat maligna. Així, contra l'impur, pervers i perillós, tot és justificable. Tota acusació serà ben rebuda, tota percepció negativa serà ben acollida: tota persecució serà, finalment, raonable i acceptable. I així més de dos mil anys, fins els nostres dies.